

Pontius Pilatus vändas över Jesu öde. Han visste att Jesus inte var skyldig till något brott, men de religiösa myndigheterna krävde hans död

En vårdag i Jerusalem blev en man vid namn Jesus torterad och avrättad av den romerska överheten. Men efter hans död återuppväckte Gud honom och världen förändrades för alltid

ETT dödsfall I Jerusalem

av Paul Kroll

JERUSALEM tycktes gripet av en fanatisk hysteri den ödesdigra dag då Jesus dog.

Några hördes skrika att han hade hånat Gud och borde dömas till döden. Andra anklagade honom för förräderi mot staten och krävde högljutt hans avrättning.

Jesu närmaste lärjungar vägrade kännas vid honom och flydde. Men många andra följde honom under sorg och klagan till korset. Fastän han var döende skymfades han av somliga: "...nu får han stiga ner från korset, så ska vi tro på honom", hånade de (Matt 27:42). Men en av de brotts-

lingar som avrättades tillsammans med Jesus blev djupt rörd. Han förnam något särskilt hos Jesus — någonting bortom det mänskliga. En officer prisade Gud och sade: "...Den mannen måste ha varit Guds son" (Mark 15:39).

Underliga saker hände den dagen i Jerusalem. Landet var insvept i ett djupt mörker från middagen till tretiden på eftermiddagen. Förhänget framför templets allra heligaste slets av okända skäl ner och rämnade i två delar, uppifrån och ner.

Annat som ingen kunde förklara hände också. Gravar bröts upp och många som var döda och begravda

återfick livet "...och gick in i den heliga staden och kunde ses av många" (Matt 27:53).

Tidigare hade den romerske guvernören, Pontius Pilatus, plågats över vad man skulle göra med Jesus. Han hade varit ovillig att skriva under avrättningsordern, eftersom det inte fanns något lagligt skäl för att göra det. Han visste att Jesus inte var skyldig till något brott över huvud taget.

Men Pilatus hade inte den politiska viljan att motstå dem som krävde Jesu korsfästelse. Och för att blidka pöbeln skrev han slutligen under snickarens dödsdom.

Brev från Pilatus?

Man kan undra över, hur Pilatus kan ha försökt förklara sina handlingar gentemot Jesus — både för sig själv och för sina överordnade i Rom. Pilatus var känd för att överskrida sina befogenheter och för att vara brutal mot sina undersåtar. (Bara några år efter det att han skrivit under Jesu dödsdom, kallades Pilatus till Rom för att försvara slakten av en samarisk religiös grupp, som hade samlats på berget Gerissim.)

Låt oss anta, att Pilatus kände sig tvingad, att till kejsaren skriftligen rättfärdiga avrättningen av Jesus. Hans brev skulle kanske då sett ut så här:

* * *

Till Kejsar Tiberius angående avrättningen av en revolutionär i Galiléen.

Var hälsad!

Ers Kejsarliga Höghet! Jag skriver för att göra er medveten om en ovanlig situation i den judiska provinsen.

Dagen före judarnas påsk i år, lät jag avrätta en man vid namn Jesus. Han kom från staden Nasaret.

Jag tänkte att jag skulle skriva personligen till er, eftersom en del människor säger att denne man påstod sig vara en gud. De judiska ledarna i Jerusalem talade om för mig att han även påstått att döden inte skulle kunna behålla honom, och att han skulle uppstå från graven för att leva igen.

Men det var inte därför jag kände mig tvingad att låta avrätta honom. Han var också anklagad för uppiggling och för att vara ledare för en grupp upprorsmakare, beredda att störta Caesars regim i Judéen.

Han hävdade t.o.m. att han själv var kung — kung över judarna.

När jag upptäckte detta, lät jag i förebyggande syfte efterlysa mannen och fick honom snabbt arresterad. Hans anhängare skingrades bland bergen när mina soldater anlände.

Efter Jesu arrestering och rättegång i Sanhedrin, som dömdes honom till döden, binds Jesus och förs genom stadens gator till Pilatus

Jag undersökte naturligtvis grundligt anklagelserna mot denne Jesus, innan jag gick vidare med fallet. Personligen var jag ur stånd att kunna bevisa beskyllningarna, men mannen hade en stor skara anhängare över hela provinsen, och detta tycktes vara bevis nog för att åtalet mot honom, som ledare och uppvigglare, var riktigt.

Faktum är att det var ledarna för våra lojala judiska undersåtar i Judéen — däribland översteprästen — som framförde anklagelserna till mig. De framhöll att de hade bevis för en sammansvärjning, och deras egen högsta myndighet Sanhedrin var av samma åsikt: Att denne man var skyldig till brott mot Caesar, och att han borde korsfästas.

Den anklagade själv förnekade inte anklagelserna. Han besvarade dem överhuvudtaget inte.

För att kunna bevara Caesars upplysta styrelseskick i Judéen, ansåg jag det klokt att agera med stor bestämdhet i denna situation, och fortsätta granskningen av den anklagade.

Vid dess avslutning, beordrade jag att han skulle dömas till sedvanlig avrättning — att korsfästas utanför Jerusalems stadsmurar.

Efter hans död, lät jag placera kroppen i en grav, och tänkte låta bevaka den med våra egna soldater. Men de judiska religiösa ledarna hade invändningar, och bad att deras tempelpolis skulle få vakta graven.

För att visa omsorg om våra undersåtar, och för att bevara Caesars fred, tillät jag deras polis att medverka i säkerhetsaktionen.

Jag beordrade även att en stor sten skulle rullas ut framför ingången till graven. Sedan förseglade jag den.

Emellertid nådde mig snart en rapport, att denne korsfäste uppvigglares grav var tom. Judarna sade, att trots alla deras ansträngningar, hade mannens anhängare på något sätt lyckats stjäla kroppen.

Jag gjorde en grundlig undersökning, men kunde inte spåra den. Vad som än har hänt kroppen så hävdar anhängarna nu att han lever. De talar öppet om detta över hela Jerusalem, och påstår att de talar "i Jesu namn". Hans anhängare säger att han verkligen är en gud. Därför ansluter sig många till deras sak.

På grund av detta, var jag osäker på vilka åtgärder jag borde vidta beträffande anhängarna till denne man, som de påstår fortfarande lever.

Pilatus hade inte den politiska viljan att motstå dem som krävde Jesu korsfästelse. För att bilda pöbeln skrev han slutligen under snickarens dödsdom

Situationen tycktes tala för att jag skulle skriva till er och be om råd.

*Pontius Pilatus
Ståthållare i Judéen*

Och så korsfästes Jesus. Världen som sådan var inte medveten om vad som hände denna vårdag i Jerusalem. Bara några få insåg, att det var något speciellt med denne man, fast de inte kunde sätta fingret på vad det var.

Pilatus själv såg Jesus enbart som ett politiskt problem att ta itu med. Han hade ingen aning om att han själv blivit en av aktörerna i ett mycket betydelsefullt, historiskt drama.

Vi vet att Jesu död, begravning och uppståndelse var det viktigaste som hänt i mänsklighetens historia.

Gud hade sänt Jesus för att rädda världen från synd och lät honom uppstå så att vi skulle kunna få evigt liv.

Pilatus var inte medveten om denna centrala sanning (Joh 18:33–38). Han såg Jesus endast som en vanlig människa som stod i hans väg, inte som Gud i mänsklig gestalt.

Räddningen

Historiens viktigaste händelse — Jesu död och uppståndelse — får betydelse först, när vi förstår hans gudomliga identitet. Jesus var mer än bara en god man, mystisk lärare eller mänsklighetens finaste människa. Han var, kort och gott, Gud i mänsklig gestalt.

I det första kapitlet i Johannes evangelium får vi veta Jesu sanna identitet. Johannes börjar med att beskriva "Ordet" som det eviga livet, som existerat från början. Ordet var både *med* Gud och *var* Gud.

På något mystiskt och mirakulöst

sätt, blev Ordet kött och blod — blev en människa — och levde med oss som mannen Jesus Kristus.

Gud "kom ner" för att nå ut till oss genom Jesus, för att hjälpa oss att försonas med honom, för att återupprätta vårt förhållande till vår Skapare.

Om Jesu verksamhet, sade aposteln Paulus: "Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus..." (2 Kor 5:18). Faktum är, sade Paulus, att "...Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser..." (vers 19).

I Jesus, demonstrerade Gud sin kärlek och sin plan, det som var hans avsikt från början. Paulus sade till sin medarbetare Titus, att den kristnes framtid vilar på hoppet om evigt liv, som Gud utlovat från tidernas begynnelse (Tit 1:2).

Gud tar alla möjligheter för att försona oss med honom. Gud är kärnan av uppsökande kärlek. Han längtar, som aposteln Petrus sade, efter att "...alla skall få tid att omvända sig" (2 Pet 3:9).

Gud visade sin kärlek medan människorna ännu var syndare, fortfarande hans fiender, vilket visar att det inte handlar om regler eller vrede eller fördömelse. Det handlar om kärlek, om att föras hem till honom.

En lidande Gud

Genom Jesus, kom Gud in i världen för att leva med en lidande mänsklighet. Jesus, som Gud förkroppsligad, delade vårt mänskliga liv med oss (Heb 2:14).

Det betyder att Gud kan förstå och sympatisera med oss i våra svagheter. Han har varit här, han har själv upplevt det!

Gud vet hur det känns att vara hatad och att bli orättvist behandlad. I Jesu gestalt har han t.o.m. genomlidit den värsta plågan: Extrem tortyr och en fruktansvärd, kvalfylld död på korset.

Det faktum att Gud i Jesus delade våra lidanden, borde kunna hjälpa oss att försona oss med honom.

Folkmassan samlas
utanför stadsmuren för
att beskåda Jesu
korsfästelse

Eftersom Gud öppnade famnen för oss genom ett lidande mänskligt liv, finns det inga skäl att ifrågasätta Guds motiv, även om vi inte till fullo förstår hans metoder.

Guds löfte, uppenbart i Jesus, är att han skall befria oss från det slaveri och den korrupktion vi nu lider under. Det kommer att bli en underbar och evig frihet vi får.

Av fri vilja trädde Gud, genom Jesus, in i vår lidande värld för att påbörja dess omvandling. Jesu död överbyggade den klyfta som synden skapat mellan människa och Gud.

Hans liv

Jesu död är emellertid bara halva berättelsen om frälsningen. Den andra delen handlar om uppståndelsen.

Vi behöver en levande, uppståndna Frälsare. Vi behöver både korset och den tomma graven. Vi behöver både Kristi död och liv.

Paulus visade på hur dessa båda

fungerar ihop: "Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv" (Rom 5:10).

Jesu död handlar om här och nu. Den skapar fred mellan oss och Gud.

Hans uppståndelse och liv gäller vår framtid, och är ett levande löfte om att det finns så mycket mer än vår tidsbegränsade tillvaro.

I den vackra bild Uppenbarelseboken målar av vår eviga framtid, är vi lovade evigt liv i fred med vår Skapare. Johannes, som höll i penseln, förklarar detta genom bilden av det nya Jerusalem, som symboliserar Guds eviga rike.

Apropå den eviga vilan, citerar Johannes en hög röst från Guds tron, som säger: "...Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och

Gud själv skall vara hos dem, och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta" (Upp 21:3-4).

Uppståndelsen — vägen till detta eviga rike — är hörnstenen i det kristna livet. Jesu uppståndelse är beviset på, att vi också skall lyftas upp från döden till evigt liv. □

Det finns inget brev om Jesus från Pilatus till kejsar Tiberius. Flera kyrkliga skribenter hävdar emellertid, att Pilatus verkligen sände en rapport, som beskrev Jesu rättegång och avrättning, till Tiberius. (Se Tertullianus, Apology 16; Justinianus, Apology 1:35; Eusebius, Ecclesiastical History 2.2).

Tertullianus hävdar att när Tiberius läst redogörelsen om Jesus, föreslog han den romerska senaten att förklara denne som Gud, men förslaget förkastades (Apology 26).

Tidigare har svenska läsare av *Den Enkle Sannhet* fått nöja sig med "Svenska sidan" i vartannat nummer av tidningen. I fortsättningen hoppas vi istället kunna bifoga en svensk inlägg i varje nummer. Den första håller du just nu i din hand. På lång sikt är det dock vår dröm att kunna erbjuda våra läsare en svensk tidning.

Utgivning av en ny publikation kräver emellertid noggrann planering. Det kräver också stöd från läsekretsen. Är en svensk tidning något som skulle intressera dig? Skriv till oss och tala om vad du tycker, eller om du har något annat att ventilera. En tidning är inget utan engagerade läsare!

Adress: Den Enkla Sanningen, Box 54, 240 14 Veberöd * Internet: Den_Enkla_Sanningen@wgc.org